

622/10/RO
WP 178

Avizul nr. 7/2010 cu privire la Comunicarea Comisiei Europene privind o abordare globală referitoare la transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) către țări terțe

Adoptat la 12 noiembrie 2010

Acest grup de lucru a fost instituit în temeiul articolului 29 din Directiva 95/46/CE. Acesta este un organ consultativ european independent pentru protecția datelor și a vieții private. Atribuțiile acestuia sunt descrise la articolul 30 din Directiva 95/46/CE și la articolul 15 din Directiva 2002/58/CE.

Secretariatul este asigurat de Direcția C (Drepturi fundamentale și cetățenie) a Comisiei Europene, Direcția Generală Justiție, B-1049 Bruxelles, Belgia, biroul nr. MO-59 06/036.

Site internet: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/index_en.htm

GRUPUL DE LUCRU PENTRU PROTECȚIA PERSOANELOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

instituit în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995,

având în vedere articolul 29, articolul 30 alineatul (1) litera (a) și articolul 30 alineatul (3) din directiva respectivă, precum și

articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002,

având în vedere regulamentul său de procedură,

adoptă următorul aviz:

1. INTRODUCERE

La 21 septembrie 2010, Comisia Europeană a prezentat Comunicarea privind abordarea globală referitoare la transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) către țări terțe. Comisia consideră că utilizarea datelor PNR în scopul aplicării legii este din ce în ce mai necesară, fiind considerată din ce în ce mai mult drept o activitate principală și un aspect necesar al acțiunilor de aplicare a legii. În consecință, Comisia a decis stabilirea unui set de criterii generale care trebuie aplicate tuturor acordurilor PNR viitoare cu țările terțe. De asemenea, comunicarea conține o analiză a utilizării actuale a datelor PNR și oferă o indicație cu privire la planurile Comisiei privind acordurile care urmează să fie încheiate cu țări terțe în următorii ani.

Întrucât tot mai multe țări solicită furnizarea de date PNR, este posibil ca numărul acordurilor să crească în mod progresiv. În consecință, Comisia a decis că este de dorit să definească un cadru aplicabil tuturor acordurilor PNR viitoare cu scopul de a evita incertitudinea juridică atât pentru companiile aeriene, cât și pentru statele membre, precum și sarcinile administrative inutile cauzate de necesitatea conformării cu diferitele seturi de norme aplicabile în diverse țări terțe. Grupul de lucru instituit în temeiul articolului 29 salută abordarea globală adoptată de Comisie pentru a soluționa solicitările la nivel UE și pentru a asigura standarde consolidate de protecție a datelor bazate pe respectul deplin al drepturilor fundamentale.

Grupul de lucru dorește să sublinieze faptul că schimbul de date PNR nu trebuie considerat în mod distinct. În consecință, abordarea globală trebuie extinsă la solicitările țărilor terțe pentru toate datele pasagerilor, inclusiv datele API, corespondența pe lista de observare și alte activități de examinare prealabilă. Aceasta înseamnă, de asemenea, că în momentul primirii unei solicitări de furnizare a datelor pasagerilor, Comisia trebuie să decidă dacă tipurile respective de date, de exemplu, date API, sunt suficiente și să încheie un acord în acest sens.

În ceea ce privește datele PNR, grupul de lucru a urmărit îndeaproape negocierile care au condus la acordurile PNR cu SUA, Canada și Australia și a emis un număr de avize care identificau probleme privind protecția vieții private legate de respectivele sisteme PNR. Până în prezent, multe dintre obiecțiile ridicate de către grupul de lucru nu au fost

soluționate. Cu toate acestea, comunicarea actuală reprezintă un prim pas în direcția potrivită, deși anumite preocupări rămân nesoluționate.

II. NECESITATEA UTILIZĂRII DATELOR PNR

Grupul de lucru a susținut întotdeauna lupta împotriva terorismului internațional și a formelor grave de criminalitate transnațională. Grupul consideră că această luptă este necesară și legitimă. Acesta recunoaște că datele cu caracter personal pot fi valoroase în anumite circumstanțe, însă este de părere că colectarea și prelucrarea tuturor datelor pasagerilor nu poate să pună capăt acestui fenomen și că ar trebui exploatate toate celelalte mijloace disponibile, preferabil cu un efect intruziv mai mic asupra pasagerilor nevinovați, precum și sporirea securității și securizarea și eficientizarea călătoriilor aeriene. Trebuie subliniat faptul că companiile aeriene colectează și utilizează datele pasagerilor în scopuri comerciale proprii. Pentru a permite utilizarea acestor date în alte scopuri, de exemplu, în scopul aplicării legii, este necesară o abordare echilibrată a solicitărilor privind protecția siguranței publice și a altor interese publice, cum ar fi drepturile fundamentale ale indivizilor.

În comunicarea în cauză, Comisia Europeană se limitează la menționarea faptului că datele PNR reprezintă un instrument acceptat într-o măsură din ce în ce mai mare, necesar în lupta împotriva terorismului și a formelor grave de criminalitate, fără a-și explica declarația. Comisia nu pare să facă o distincție între utilizarea crescândă a datelor PNR și acceptarea crescândă a utilizării acestor date. Este posibil ca autoritățile care asigură aplicarea legii să fie obișnuite să aibă la dispoziție datele PNR, însă acest lucru nu demonstrează acceptarea politică sau publică a colectării și utilizării datelor PNR și nici nu justifică necesitatea acestora.

Cele trei acorduri menționate la punctul 2.2 din comunicare par să indice că „este bine ca autoritățile care asigură aplicarea legii să aibă la dispoziție date PNR” decât că „este necesar ca autoritățile care asigură aplicarea legii să aibă la dispoziție date PNR pentru a combate terorismul și formele grave de criminalitate”. De asemenea, grupul de lucru regretă faptul că Comisia nu a simțit nevoia să dezvolte ulterior informațiile privind eficacitatea utilizării datelor PNR, care este un element esențial în evaluarea gradului de necesitate al acestor date.

În avizele sale precedente, grupul de lucru a subliniat încontinuu importanța atingerii unui echilibru corespunzător. Până în prezent nu s-a realizat acest lucru. În primul rând, nu există statistici sau probe obiective care să ateste în mod clar valoarea datelor PNR în lupta internațională împotriva terorismului și a formelor grave de criminalitate transnațională. Acest fapt face imposibilă evaluarea clară a necesității sau a proporționalității utilizării datelor PNR în scopul aplicării legii.

În opinia grupului de lucru, orice sistem PNR trebuie să fie:

- în mod demonstrabil necesar pentru a aborda problema în cauză;
- în mod demonstrabil posibil pentru a aborda problema în cauză;
- proporțional cu beneficiul securității;
- în mod demonstrabil mai puțin intruziv decât alte măsuri alternative; și

- revizuit în mod periodic pentru a se asigura că măsurile continuă să fie moderate¹.

Aceste cerințe pot fi elaborate după cum urmează. Trebuie să se stabilească necesitatea analizării comportamentelor de călătorie ale pasagerilor, având în vedere scopurile concrete și specifice prevăzute. Exemplu: lupta împotriva terorismului nu solicită în mod necesar furnizarea acelorași date și nu are drept rezultat același echilibru între drepturi și interese cum ar solicita, spre exemplu, lupta împotriva traficului de droguri. Trebuie reamintit faptul că datele PNR au început să fie colectate după evenimentele de la 11 septembrie 2001, în contextul unei amenințări extraordinare. În prezent, contextul înclină spre prelucrarea generală a datelor în diverse scopuri, uneori fără legătură directă cu motivele inițiale.

Trebuie realizată o analiză detaliată a eficienței bazelor de date actuale și a schimburilor de informații aflate în curs de desfășurare² înainte de planificarea de noi acorduri PNR sau dezvoltarea de noi sisteme PNR.

Grupul de lucru reamintește că cerința privind necesitatea datelor API poate fi în numeroase cazuri suficientă pentru a îndeplini solicitarea unei țări terțe în legătură cu datele pasagerilor. Având în vedere că aceste date se bazează în principal pe informații exacte de identificare și mai puțin pe intențiile de călătorie, caracterul adecvat și proporționalitatea datelor ar fi mai ușor de stabilit. De asemenea, grupul de lucru solicită definirea clară a scopurilor în care urmează să fie utilizate sistemele API și PNR de către autoritățile care asigură aplicarea legii cu scopul de a putea măsura eficacitatea acestor sisteme.

În prezent, există numeroase sisteme și mecanisme în vigoare care solicită sau impun pasagerilor obligativitatea furnizării de date cu caracter personal, inclusiv acordurile bilaterale dintre statele membre și SUA. Comisia trebuie să evalueze dacă solicitarea datelor referitoare la pasagerii din țări terțe poate fi satisfăcută prin intermediul sistemelor și mecanismelor actuale înainte de încheierea de noi acorduri.

Proporționalitatea sistemului trebuie evaluată pe baza impactului mijloacelor utilizate (de exemplu, analiza tiparelor și evaluarea riscurilor) asupra drepturilor fundamentale ale indivizilor. Înainte de stabilirea unui astfel de sistem trebuie examinate cu atenție opțiunile alternative în ceea ce privește caracterul intruziv al deciziilor adoptate, cel puțin pentru o parte considerabilă a acestora, într-un mod automatizat, pe baza modelelor standard și în lumina dificultăților întâmpinate de indivizi în combaterea acestor decizii. În consecință, grupul de lucru salută desfășurarea unei evaluări corespunzătoare a impactului asupra drepturilor fundamentale pentru toate propunerile legislative viitoare ale Comisiei Europene în legătură cu datele PNR.

Utilitatea verificărilor la scară largă pe baza datelor pasagerilor trebuie examinată în mod aprofundat, punctul de plecare fiind elementele științifice și studiile recente. Până în

¹ Avizul grupului de lucru din 5 decembrie 2007 privind un sistem PNR european.

A se vedea, de asemenea, Rezoluția celei de-a 29-a conferințe internaționale a comisionarilor responsabili cu protecția datelor și a vieții private, Montreal, 28 septembrie 2007.

² De exemplu, acordurile multilaterale sau bilaterale dintre statele membre și țările terțe. De asemenea, a se vedea în cadrul UE regulamentele privind VIS și SIS și regulamentele privind schimburile externe, acordurile cu țările terțe, în special Acordul dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind asistența judiciară reciprocă, Acordul dintre SUA și Oficiul European de Poliție din 6 decembrie 2001 și Acordul Eurojust-SUA din 6 noiembrie 2006.

prezent, grupul de lucru nu a identificat nicio informație care să confirme utilitatea acestor verificări. Dimpotrivă, studiile recente tind să contureze un caracter contraproductiv al acestui tip de verificări, în special în legătură cu lupta împotriva terorismului³.

În cele din urmă, în ceea ce privește rețeaua tehnică a companiilor aeriene sau a sistemelor computerizate de rezervare, adaptarea infrastructurii pentru a respecta cu o mai mare ușurință solicitările de punere în aplicare a legislației ridică probleme grave referitoare la viața privată: în stadiul preliminar, sistemul nu trebuie să sufere o redefinire în scopuri care nu sunt legate în principiu de activitățile comerciale primare. Dimpotrivă, această infrastructură trebuie proiectată astfel încât să deservească necesitățile industriei și nu scopul aplicării legii. În conformitate cu necesitățile industriei, proiectul sistemului trebuie să includă tehnologii de protecție a vieții private, în special pentru a preveni accesul neautorizat și pentru a proteja integritatea datelor cu caracter personal.

III. STANDARDE, CONȚINUT ȘI CRITERII

Grupul de lucru salută standardele generale prevăzute la punctul 3.3 din comunicare. Cu toate acestea, standardele respective trebuie considerate ca fiind punctele esențiale care trebuie atinse de acordurile PNR viitoare și nu o listă de solicitări care urmează să fie negociate. Multe dintre standardele și criteriile în cauză răspund preocupărilor exprimate anterior atât de către grupul de lucru, cât și de către Parlamentul European. Aplicarea acestora prin intermediul acordurilor obligatorii ar trebui în principiu să conducă la un nivel crescut de protecție a datelor pentru cetățenii europeni și să asigure securitatea juridică. Cu toate acestea, grupul de lucru consideră că mai pot fi îmbunătățite multe lucruri și invită legiuitorul UE să includă următoarele elemente în cadrul standardelor și criteriilor generale pentru acordurile PNR viitoare, precum și mandatele ulterioare de negociere.

³ Harvard Civil Rights- Civil Liberties Review, „Government Data Mining, the Need for a Legal Framework” (Exploatarea datelor de către guvern: Necesitatea unui cadru juridic), de Fred H. Cate, pagina 468: „Există tot mai multe dovezi care sugerează că exploatarea datelor nu va avea efect pentru multe dintre scopurile în care guvernul intenționează să le folosească, în special în ceea ce privește securitatea națională și aplicarea legii. Funcționarii guvernamentali nu numai că nu au reușit să detecteze sau să prevină activitățile teroriste pe baza analizei bazelor de date, însă există obstacole semnificative în acest sens. Aceste obstacole includ impedimentele prezentate de aspectele privind calitatea datelor, dificultățile privind corespondența datelor și limitele instrumentelor de exploatare a datelor, în special în cazul unei comparații între exploatarea datelor în contextul securității naționale și exploatarea datelor în scopuri de marketing comercial”.

Și pagina 475: „Dacă un sistem de exploatare a datelor destinat să prevină îmbarcarea potențialilor teroriști la bordul aeronavelor a înregistrat o rată pozitivă de doar un procent – o rată mai bună decât cea făcută publică de către guvern sau în ceea ce privește exploatarea datelor comerciale – aceasta înseamnă totuși că restul de 7,4 milioane de călători (un procent din cei 739 milioane de pasageri verificați de SUA în 2005) au fost identificați greșit în calitate de potențiali teroriști”.

De asemenea, a se vedea „Effective Counterterrorism and the Limited Role of Predictive Data Mining” (Lupta eficientă împotriva terorismului și exploatarea predictivă a datelor) de Jeff Jonas și Jim Harper, Policy Analysis, 11 decembrie 2006, pp. 8 și 9: „Spre deosebire de obiceiurile de cumpărare ale consumatorilor și fraudă financiară, terorismul nu are o rată de frecvență atât de ridicată încât să ocazionați apariția unor modele predictive valabile. (...) În lipsa unor algoritmi bine construiți pe baza tiparelor istorice extensive, exploatarea predictivă a datelor în materie de terorism nu va avea sorți de izbândă. Singurul rezultat ar fi invadarea sistemului național de securitate cu falși suspecți identificați pozitiv, care sunt complet nevinovați”.

Respectarea cadrului juridic al UE privind protecția datelor și a vieții private

Este de la sine înțeles faptul că orice acord PNR viitor trebuie să îndeplinească pe deplin condițiile stabilite în cadrul juridic al UE privind protecția datelor și a vieții private atât în fostul pilon întâi, cât și în foștii trei piloni. Aceasta înseamnă, printre altele, că drepturile acordate persoanelor la care se referă datele în temeiul Directivei 95/46/CE și al Deciziei 2008/977/JHA, precum și aplicarea acestora la nivel național trebuie asigurată cel puțin pentru toate acordurile PNR viitoare. Este de la sine înțeles faptul că toate drepturile atribuite persoanelor la care se referă datele trebuie, de asemenea, să poată fi aplicate în practică. De asemenea, trebuie asigurată coerența cu viitorul cadru UE cuprinzător privind protecția datelor și viitorul acord UE-SUA general privind schimbul de date în contextul cooperării polițienești și judiciare în materie penală. În plus, acordurile trebuie să respecte dreptul privind protecția datelor cu caracter personal, astfel cum este prevăzut în Carta drepturilor fundamentale a UE, care are un statut juridic obligatoriu de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Grupul de lucru subliniază necesitatea unei legislații corespunzătoare în țara terță destinată care permite colectarea și prelucrarea datelor PNR în scopul aplicării legii de către autoritățile competente. Acordurile PNR viitoare trebuie să facă referire la legislația națională relevantă. De asemenea, întrucât toate condițiile din acord trebuie convenite și respectate bilateral de toate părțile, nu se impun, nu se modifică și nu se interpretează unilateral condiții.

Calitatea datelor

În analiza sa privind tendințele internaționale în materie de date PNR, Comisia observă că aceste date sunt informații neverificate, furnizate în mare parte de către pasageri sau de către operatorii turistici sau agențiile de turism care îi reprezintă și care sunt colectate în scopuri comerciale, nu în scopul aplicării legii. Având în vedere că nu există o cale (facilă) de a le verifica obiectiv, datele PNR nu pot fi considerate ca fiind informații exacte. Prin urmare, colectarea datelor respective în scopul aplicării legii și în materie de imigrare ridică probleme privind caracterul adecvat și exactitatea acestora. În cazul în care se demonstrează necesitatea schimbului de date PNR, schimbul trebuie evaluat de la caz la caz, fiind necesar inclusiv un test strict privind necesitatea și proporționalitatea acestora.

Perioadele de păstrare de către autoritățile de aplicare a legii în țara terță destinată

Astfel cum se specifică în mod întemeiat în comunicare, perioadele de păstrare nu trebuie să depășească termenele necesare pentru îndeplinirea scopului definit. Cu alte cuvinte, acestea trebuie să aibă un caracter adecvat și moderat. Păstrarea datelor aparținând indivizilor nesuspecțai ridică problema necesității acestora și poate să contravină principiilor constituționale în anumite state membre. Grupul de lucru nu a identificat încă probe care să ateste că anumite perioade de păstrare au un caracter adecvat și moderat. Datele trebuie șterse imediat după analiză, cu excepția cazurilor specifice în care au declanșat o investigație în legătură cu un anumit pasager. În astfel de cazuri, datele pot fi păstrate în dosare relevante atât cât este necesar pentru investigația aflată în curs de desfășurare, în conformitate cu cadrul juridic procedural în vigoare, care include garanții corespunzătoare cu privire la securitatea și integritatea datelor cu caracter personal, fiind

șterse din baza de date originală. În vederea efectului dorit de armonizare a standardelor generale, grupul de lucru consideră că este de dorit includerea aceleiași perioade de păstrare a datelor în toate acordurile PNR viitoare, reamintind deopotrivă că perioada de păstrare nu trebuie să fie mai lungă decât este necesar.

Condiții de transfer

Grupul de lucru este mulțumit de propunerea Comisiei privind utilizarea exclusivă a așa-numitei metode de transfer „push” – prin care datele sunt selectate și transferate direct prin intermediul companiilor aeriene către autorități – decât a sistemului „pull”. Prin urmare, sistemele „pull” vor fi de domeniul trecutului. În timp ce grupul de lucru recunoaște că un sistem „push” oferă o mai mare protecție a vieții private decât un sistem „pull”, pentru acordurile viitoare acesta sugerează că pot fi avute în vedere și alte sisteme de transfer îmbunătățite cu caracteristici de protecție a vieții private. Acesta ar putea fi, de exemplu, un sistem care stochează sau păstrează datele doar dacă este utilizat pentru o alarmă sau o investigație, astfel încât doar datele identificate ca fiind necesare sunt transferate efectiv către autoritățile de aplicare a legii. Trebuie proiectat un astfel de sistem în conformitate cu situația actuală a tehnicii în materie de securitate, inclusiv înregistrarea accesului.

De asemenea, grupul de lucru consideră că este de dorit ca transportatorii aerieni (în calitate de operatori) să filtreze datele sensibile înainte de a transmite datele PNR către organismele de aplicare a legii. Dacă din motive tehnice acest lucru nu este fezabil, trebuie pus în aplicare un mecanism de filtrare astfel încât autoritățile de aplicare a legii să acceseze doar datele filtrate. În cele din urmă, grupul de lucru reamintește obiecțiile sale împotriva așa-numitelor transferuri în masă de date PNR. Din perspectiva proporționalității, transferurile de date PNR sunt acceptabile doar dacă sunt desfășurate cu strictețe și de la caz la caz. Prin urmare, autoritatea competentă solicitantă trebuie să specifice faptul că datele PNR sunt necesare în cazuri specifice.

Acces și depozitare

În conformitate cu testul de proporționalitate, accesul la date trebuie să aibă loc de la caz la caz. Criteriile utilizate pentru a examina lista de pasageri trebuie să funcționeze pe baza modelului de căutare „hit/no hit” (rezultat pozitiv/negativ), cu acces la informațiile identificabile doar în cazul unui rezultat pozitiv. Trebuie să existe mijloace de control al accesului pentru ca datele cu caracter personal să fie accesate doar de către personalul autorizat al autorităților competente, în funcție de necesitatea cunoașterii acestora. Astfel cum s-a arătat anterior, datele cu caracter personal trebuie stocate doar în cazurile în care acestea fac referire la o investigație în legătură cu un anumit pasager.

Transferuri ulterioare

Comunicarea nu este foarte clară cu privire la transferul ulterior de date PNR, atât către alte autorități guvernamentale din țara destinatară, cât și către alte țări terțe. Grupul de lucru este de acord cu criteriile menționate, însă dorește să limiteze și mai mult posibilitatea transferurilor ulterioare. În primul rând, trebuie aplicat principiul limitării scopului, ceea ce înseamnă că datele colectate nu pot fi utilizate de către celelalte autorități guvernamentale din țara destinatară în alte scopuri decât combaterea formelor grave de criminalitate transnațională și a terorismului. În general, este necesar să se precizeze că autoritatea care a solicitat inițial datele PNR trebuie considerată ca fiind operator, care răspunde de date chiar și după transferul acestora către părți terțe. În caz de suspiciune, autoritatea în cauză trebuie să fie obligată să nu își dea acordul pentru divulgarea datelor către un terț. De asemenea, în cazul în care un terț utilizează abuziv datele PNR, persoana la care se referă datele trebuie să aibă dreptul de a trage la răspundere destinatarul inițial al datelor. Mai concret, în ceea ce privește transferul de date către alte autorități guvernamentale, grupul de lucru solicită o listă limitată de autorități definite în mod clar care sunt autorizate să primească date PNR pentru a fi inclusă ca anexă la acordurile viitoare. De asemenea, atunci când se referă la dispozițiile transferurilor ulterioare din negocieri, Comisia este invitată să ia în considerare acordurile bilaterale existente privind schimbul de date PNR pe care le pot deține țările terțe. Grupul de lucru ar prefera ca acordul UE să prevaleze întotdeauna asupra acordurilor bilaterale.

Examinare comună

Grupul de lucru împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia este esențială monitorizarea și examinarea periodică a acordurilor PNR. Aceste examinări comune trebuie să includă, de asemenea, reprezentanți ai autorităților europene de protecție a datelor. Problemele care urmează să fie incluse în examinarea comună constau în posibilitatea evaluării modului de funcționare a acordului, inclusiv rezultatele exercitării dreptului de acces și a altor drepturi relevante privind persoanele la care se referă datele, precum și cooperarea dintre autoritățile de supraveghere. Mai mult, grupul de lucru consideră că este important ca acordurile viitoare să prevadă penalități în cazul în care o examinare comună programată nu este desfășurată la timp sau nu mai este desfășurată deloc. În cele din urmă, aceasta ar trebui să conducă la încetarea acordului.

Clauza de încetare de drept a efectelor juridice

Este necesar să se evalueze și să se reevalueze periodic necesitatea unui sistem PNR. O astfel de evaluare detaliată și completă nu poate fi realizată pe parcursul examinării descrise mai sus. În consecință, o clauză de încetare de drept a efectelor juridice care mandatează o evaluare detaliată și independentă, precum și o evaluare a dispozițiilor sistemului PNR trebuie introdusă în acordurile viitoare. După expirarea termenului menționat în clauza de încetare de drept a efectelor juridice, schimbul de date este interzis, cu excepția cazului în care părțile la acord hotărăsc în mod specific să extindă acordul.

IV. CONCLUZIE

În general, grupul de lucru este mulțumit de faptul că Comisia Europeană înțelege pe deplin necesitatea acordării unei atenții speciale protecției datelor în acordurile PNR

viitoare și este dispusă să încheie acorduri obligatorii pentru a asigura securitatea juridică și tratamentul egal. Comunicarea prezentată la 21 septembrie 2010 este un prim pas în direcția potrivită. Cu toate acestea, utilitatea verificărilor la scară largă pe baza datelor pasagerilor trebuie examinată în mod aprofundat, punctul de plecare fiind elementele științifice și studiile recente.

Grupul de lucru subliniază încă o dată necesitatea unei abordări globale pentru toate datele pasagerilor și nu doar pentru datele PNR. Este necesară asigurarea coerenței în lumina progreselor actuale, inclusiv revizuirea cadrului juridic al UE privind protecția datelor și negocierile propuse cu SUA în legătură cu un acord general de protecție a datelor.

Grupul de lucru evidențiază faptul că standardele și criteriile generale incluse în comunicare trebuie considerate ca reprezentând nivelul minim de protecție a datelor care trebuie atins în acordurile PNR viitoare. Cu toate acestea, la anumite puncte, standardele pot și trebuie să fie dezvoltate ulterior.

În consecință, grupul de lucru invită Comisia, Parlamentul European și Consiliul să ia în considerare prezentul aviz în momentul discutării mandatelor de negociere și a versiunilor provizorii ale acordurilor PNR viitoare și să-l informeze periodic cu privire la progresul acestora. În mod normal, grupul de lucru este dispus să colaboreze cu instituțiile UE atunci când se solicită clarificarea sau elaborarea poziției sale.

În cele din urmă, grupul de lucru dorește să reitereze solicitarea de a fi consultat în legătură cu elementele privind protecția datelor din acordurile viitoare, în special în calitate de organism consultativ oficial al UE cu privire la protecția datelor și având în vedere că membrii grupului de lucru sunt autoritățile naționale de supraveghere a transportatorilor care vor fi obligați să respecte acordurile viitoare. Acesta solicită, de asemenea, să fie informat periodic cu privire la stadiul negocierilor în legătură cu astfel de acorduri.

Adoptat la Bruxelles, la 12 noiembrie 2010

*Pentru grupul de lucru,
Președintele
Jacob KOHNSTAMM*